

que no és conegut *feinota* si no en un sentit ocasional i molt pejoratiu, sí que s'ha usat *feinotejar* (Pous i Pagès), de manera que ací potser hi ha més aviat el sufix verbal *-otejar* (cf. *treballotejar*). *Feinater*. *Feinada*; *feinadera*; *feinador*.

Fanduca 'dona frívola o malfeinera', 'nina polissona' men. (Moll, *Ciudadella*, Misc. Alcover, 442) deu estar per *faenduca pròpiament 'feineta, feina escassa', diminutiu d'un mossàr. *faenda*=cat. *faena* FACIENDA; interessant sobretot perquè, juntament amb l'eiv. *sol·leric vénda* 'tanda', 'districte rural', *VICENDA, sembla demostrar que el mossàrab baleàr, d'una banda conservava ND com tota varietat mossàrab, però d'altra banda feia perdre la -C- intervocàlica, com el català.

Enfeinat [encara no Lab. 1839], però usual fins a Eiv. («atareado», PzCabr.) i en escr. Renaix.: Vidal i Val. (*Ros d'estiu*, 369); «la quietut --- trencada només de tant en quant --- per sospirs de fatiga que's permetian los més pacients o *enfeynats*», Noller (*La Pap.*, 138; *Vilaniu*, 226); «quan més *enfeynat* sembla estar lo Sidro, rompia a cantar», EmVilanova (*Gent de casa*, 6).

Però la variant prefixal *afeinat* apareix ja molt abans, «aquells que nos tenien per contraris se fi<ngiren?> fort *affaenats* de nós, e ns dixeren que nostres fets anaven bé», a. 1309 (*Acta Ar.* III, 201); «els missatges del rey de França, que eren ací per lo passatge d'Armènia, jassia que se'n sien feyts fort *affaenats*, e moltes terors e menaces n'ajen feytes, no han pogut res obtenir ab lo senyor papa», 1332 id. (III, 440); «l' picaplet trobà en plaça al pagès, e davant alguns, per moure'l, dix-li qu'ell, lo picaplet, valia més que ell, ço és, quel pagès; e jatsia que açò no fos ver, però lo pagès no'n curà, ans ab bon continent, que no se'n reté *affainat*, respòs e dix al picaplet: —bé sé que molts e molts són --- qui valen més que mi, e que vós siats un d'aquells, què hi pert yo?», Eiximenis (*DoComp.*, NCl., 34, on potser el matís és més 'preocupat, aclapat' que no «tallat, perplex» com creu l'autor del gloss.), però en el S. xv ja té el matís actual de 'enfeinat, atrafegat': «los jorns de colre, / a matinada, / era *afaynada*, / per ben luír, / al bell *febrir* / dos o tres hores», JRoig (*Spill*, 2552); d'on el negatiu: «alguns moderns / --- / velles querelles / han fetes pròpies, / e són grans còpies / desafaynades», id. (*Spill*, 10723).

Enfarenat rossellonès='atrafegat, amoïnat', veg. supra. *Enfeinassat*. *Desenfeinat*; *desenfeinament*; *desenfeinança*. *Desfeinar-se*, -nat. De *malfeiner*; *malfeineria*; *malfeinerando*.

CPT.: *Feina-fuig*.

Feina, V. *faïna* (FAIG) *Feinada*, *feinadera*, *feinater*, *feineig*, *feinejar*, *feiner*, *feineria*, *feinotejar*, V. *feina Feisaner*, V. *feiner* (FEINA) *Feit*, *feita*, *feitesa*, *feitiís*, *feitor*, -tura, V. *fer*

FEIX, del ll. FASCIS 'llogal de branquillons, espigues, etc.', units paral·lelament formant un manat', 'pes, càrrega d'alguna cosa'. □ 1.ª doc.: orígens (docs. dels

Ss. XII i XIII).

«Dono tibi --- in honore de Custodia --- un porc de trescol vel 20 deners rossilionenses, e de pàlea un *feix*, e quatre garbes de civada e una jova e dos pan(e)s de segle», doc. de Vallespir a. 1168 (RLR III, 289); anant seguit de *de*, solia reduir-se allà la -iſ a -is: «Johan Bernada --- fa una galina, e'l terz de un *feys* de pala»; o simplement, a -i: «fa una quartera de civada --- e dues partz, en un *fey* de pala», doc. de Ribes, c. 1283 (RLR IV, 53). A l'Edat Mitjana sovint mantenia el significat de 'càrrega o pes que portem' (d'on el sentit del derivat *feixuc*): «lonc e perillós és lo viatge en lo qual vaig cerchar mon amat: ab gran *feix* lo-m cové encerchar, e hivaçosament me cové anar; e totes aquestes coses no puria complir sens gran amor», Llull (*Amic e Amat*, *Blanq.*, NCl. III, 58.26). El plural, en la llengua més antiga, fou, fins part del S. XIV, *fejs*: «encara més, segons natura, se deu molt dar a arar e a cavar o aportar *feys*» en la trad. del *Breviari d'Amor* (cita de Balari).

En certs textos dels segles XIII-XIV, i més aviat nòrdics o insulars, té bastant d'extensió una variant *faix* (possiblement relacionada amb aqueixos fets, car sovint apareix en el pl., i cf. *faixa*): «un *faix* de deu cuirs de bous», *Tarifa dels corredors* de Barcelona de 1271 (*EntreDL* I, 155ss., § 29); «reeberen 16 *fays* d'arròs en què trobaren --- dues aroves», doc. de 1280-90 (Emp.?) (*BABL* VII, 246); «de vint ayns anssà, se fa --- novelletat en la leuda de Cogliure, de pesar los *fays* de totes mercaderies, o de pagar, segons més o menys, contra la forma antiga, que era --- que tot *faix*, de qualche mercaderia que fos --- lo qual una bestia pogués portar de la casa entró a la mar, per gran que fos, ses tot pes, pagàs quantitat sabuda», Cotllire, a. 1317 (RLR XXXI, 74); «de bótes --- pot metre aquella stiba, qui desfeta irà, per crostam, salvo emperò que si era ligada en *faixs* ---», *Consolat*, cap. 229 (Pard., p. 300); «fèu-se an lo front lo signa de la santa creu, e cant l'enemic [el cavall infernal] se sentí carregat del *fax* de la creu, que trop li era pesat e greu, sí s'esquivà, e-s descorporà de Perseval, e anà ferir en l'aygua, siulant», Reixac (traduint el fr. ant. *fessel* de l'original de la *Queste*, 68.4); semblantment «dels pecats qui són mortals lo pare portarà son *fax*, e lo fil, lo seu», 102.23, i també el feix vegetal: «sí-s colgà sobre un *fax* d'erba» (148.23, i encara 203.33).

Variante que ha quedat confinada a Ribagorça i terres veïnes; ¹ on forma la prolongació de la forma arag. *faixo* (veg. DCEC HAZ I): «un *faïxo* d'artos», «un *faïxo* de fuyéla» («branca grossa amb tot el fullam, que es dóna sencera al bestiar», aranès un *hoellà*) a San Juan de Gistau (1965).

DERIV.: *Feixar* v.; *feixar-se* 'complicar-se o embolicar-se en lluita, etc.' [Muntaner]: «lo comte Galceran e don Blasco van-se *faxar* ab les senyeres dels franceses, en tal manera que en terra les gitaren totes», «hagren d'acord que la cavalleria e pahonada, per terra, e l'armada, per mar, que anassen esvaír Estampaig --- e axí ho faeren: que a l'alba del dia, tots foren entorn dels murs d'Estampaig; e van-se *feixar* als murs